

Undersøgelse om, hvilke Hønsæg skulle vælges til at udruges og hvilke til at opbevares.*)

(Af Postmester Becker.)

Da Hønsene fra Begyndelsen af Marts til Udgangen af April lægge de fleste og tillige til Udrugning fortrinligste Æg, bør man, saa ofte Æggene tages bort, vælge til Forplantningen de største, af en mere rund end langagtig Form og mærke dem med Blyant, saa at man siden stedse kan faae at vide, hvor gammelt hvert Æg er.

Man kan, med Hensyn til Udrugningen, ingen sikker Regning gjøre paa de Æg, som ere over 30 Dage gamle.

Man bør nøie prøve, om de Æg, man har taget fra, skulpe naar man ryster dem tæt til Dret; disse due hverken til at udruge eller til at gjemme, og maa strax bruges.

For at kunne have det i sin Magt, efter Beslag at lade Hane eller Hønekylinger udruges, er foreslaaet følgende Middel, som Erfaringen har stadfæstet. Man holde de til Udrugningen bestemte Æg for lysset. De, hvori den Luftblære, som er under Skallen, viser sig ved Spidsen af Ægget, indeholde

---

*) Af Samme.

Spiren til en Hane; derimod de, hvori det tomme Sted er paa Siden, Spiren til en Høne.

Man vil ogsaa have gjort den Erfaring, at Haner i Regelen fremkomme af de langagtige, Høns af de rundere Æg.

Saavidt jeg veed, har man endnu ikke kunnet udfinde noget sikkert Kjendemærke paa, om Æggene ere befrugtede eller have Hanetrittet. Det kunde vel være Umagen værd, at anstille nøiagtige Undersøgelser herover, for at ikke saa mange ubefrugtede Æg skulde udrukes.

Man vil sikke sig mod denne ubehagelige Omstændighed, naar man ikke giver en forøvrigt vel-dannet Rugehane, af et godt Temperament, mere end 10 til 12 tjenlige Rugehøns. Jeg forstaaer ved disse følgende:

1) De, som hverken ere for unge eller for gamle; thi de eetaarige ere ikke rolige nok til at sidde, og de gamle, som ere over 6 Aar, have enten ikke Varme nok, eller blive for fede;

2) de, som have en stærk Legemsbygning og en bred Hale, saa at de kunne bedække Æggene paa den tilbørlige Maade; af hvilken Grund de saakaldte Gumpenhøns, som ingen Haler have, ere aldeles ubrugbare til Udrugning.

Urolige og trættekjære Høns, som i Regelen ruge slet og strøe Æggene omkring, eller vel endog pikke dem op og suge dem ud, som og de Høns, der i en hæs Tone gale ligesom Hanen, bør aldeles ikke

bruges til Udbrugning, da de ere uskikkede til Avlen. Man bør sælge eller slagte dem jo før jo heller.

Til at gjemmes bør man vælge de Æg, der ere lagte i Marts eller September Maaned i kjøligt Veirlig. De sidste kunne, naar de behandles godt, vedligeholdes i god Tilstand hele Vinteren igjennem.

Man har gjort den Bemærkning, at de befrugtede Æg snarere gaae i Forraadnelse end de ubefrugtede; disse passe saaledes bedst til at gjemmes, og det vilde derfor være raadeligt, til dette Tiemed at lade et vist Antal Høns gaae uden Hane, for at erholde lutter ubefrugtede Æg.

Man bør noie prøve de Æg, der ere bestemte til at gjemmes, for at erfare, om der blandt dem ikke findes noget ankommet; for at forviise sig herom, kan man anvende følgende meget simple, men aldeles useilbare Middel.

Man slikke eller berøre med Spidsen af Tungen først den øverste og derpaa den underste Deel af ethvert Æg, og, naar Ægget endnu er godt, vil man spore en vis Varme ved den øverste runde Deel, derimod ved Spidsen nogen Kulde; hos et ankommet Æg finder man ved begge Ender en lige Temperatur.

Den, som med tilbørlig Opmærksomhed har iagttaget dette og har opnaaet nogen Øvelse deri, vil blandt et stort Antal strax kunne udfinde hvert ankommet Æg.

Denne Methode er især at anbefale dem, som skulle indkjøbe Æg.

Man synes ikke at være aldeles enig om Maaden at gjemme Æg paa. Nogle paastaae, at man saameget som muligt maa søge at bevare dem mod den atmosfæriske Lufts Indvirkning, og de lægge derfor deres Æg enten i lusstætte, tillukkede Kar eller stikke dem i Dyrger af Korn, Avner, Høfelse, Salt eller Aske. Ja, man har endog foreslaet, at overtrække Æggene med Gips, Gummi eller Tid, for at Luften ikke skal kunne indvirke paa dem.

Andre ville derimod have gjort den Erfaring, at de saaledes bedækkede eller beklædte Æg vare i høiere Grad udfatte for at raadne, end de, som man gjemte frit paa et kjøligt, men dog tørt Sted.

Men en aldeles urigtig Fremgangsmaade er det, at gjemme Æggene i en fugtig Kjelder, da de der antage en muggen Smag og heller ikke holde sig.

Flere Forsøg have givet det Resultat, at det i Særdeleshed kommer an paa den Maade, hvorpaa de Æg, som man agter at opbevare, ere opstillede eller henlagte, og at de Æg, som opstilles paa Horvedet, holde sig længere og bedre, end de, som man lægger paa den lange Side eller stiller paa Spidsen.

Følgende Methode er derfor at anbefale: man vælger en cirkelrund Kurv eller en Æske af samme Form til at lægge Æggene i, bestroer Bunden en Tomme høit med Aske og sætter derpaa Æggene,